

Refleksjonsbrev for september 2020

Rolleleken lever virkelig inne på Snøfallet om dagen. Barna har blitt bedre kjent og er tryggere på hverandre. Det ser vi når barna leker sammen. Denne måneden begynte vi med å se mer inn på de ulike rollelekene og på hvilken måte vi kunne inkludere barnas egne refleksjoner inn i utformingen av det fysiske miljøet på avdelingen. Vi så tidlig at barna lekte noe vi syntes minnet om en cafe, men på mange ulike måter. Vi ønsket dermed å starte opp med refleksjonsgrupper/barnemøter hvor barnas egne tanker og refleksjoner skulle være grunnlaget for hvilke elementer vi tok med inn i en ny kafekrok. Til vår overaskelse var det få refleksjoner barna kom med på barnemøte. Vi opplevde at barna strevde med å få ut sine tanker om hva konkret en cafe var, men assosierte det heller til sine egne familier. I forkant av møtet hadde vi voksne utarbeidet en del spørsmål som vi opplevde var åpne – og ikke var lagt opp til at det fantes et fasitsvar på hva cafe var. I etterkant måtte vi reflektere over i hvilken grad spørsmålene var godt nok tilrettelagt for den aldersgruppen vi hadde – ble det for avansert? Har vi for store forventninger? Eller har vi rett og slett tatt feil av interessen til barna? Vi voksne måtte ta noen steg tilbake og rett og slett erkjenne at vi hadde for store forventninger for raskt, ettersom dette var en arbeidsmetode som ikke var like kjent for barna og dermed trengte de tid til det å bli vant til barnemøter og det å reflektere i fellesskap.

Videre inn i måneden ble sykehus med legen og pasienten svært gjeldende inne på avdelingen. Ettersom en av de ansatte selv hadde skadet seg ble barna interessert i om hun hadde vært på sykehus – hva gjør man på sykehus, og hvorfor får man vondt? Det har vært mye beinbrudd,

sår, feber og magevondt. Vi har til og med tilfeller av feber i kneet. Heldigvis har vi mange flinke leger på Snøfallet hvor både pasientene og legene lever seg helt inn i rollene. Pasientene ynker seg og har tilsynelatende veldig vondt og legene plastrer, bandasjerer og gir medisin. Vi ser at barna er kreative i leken og tar i bruk mange ulike materialer for å støtte opp under leken sin, Hvor en hammer må til for å reparere både magevondt, feber og brukne ben. Vi ser også at barna er veldig omsorgsfulle og empatiske i denne leken. De trøster, gir gode ord og tar vare på hverandre. Vi opplever dette som en fin læring på å vise følelser og hvordan man tar vare på hverandre hvis noen får vondt på ordentlig.

I skogen har vi også tatt med oss maurprosjektet fra forrige måned. I august opplevde vi at barna ikke interesserte seg for maurene når vi tok over utforskningen. Samtidig så vi at barna trengte tid til å bli kjent med det vi presenterte, vi opplevde at vi voksne raskt gikk videre med engang barna ikke ga den responsen vi hadde forventet. Vi tok derfor den samme samlingen om maur igjen med barna før vi gikk ut på tur i skogen. Denne gangen opplevde vi at barna engasjerte seg rundt maurene og maurtua på en helt annen måte. I etterkant måtte vi stille oss spørsmålene hvorfor? Var det voksenrollen som var annerledes? Det fysiske miljøet rundt oss? Vi så at i denne runden var den voksne mer lekende inne i skogen, den voksne gikk ned på kne og latet raskt som at han var en maur, noe som gjorde at barna fulgte etter og tok sporet videre. Skogen som det fysiske miljøet opplevde vi at gir også rom for utfoldelse. Her var vi i et naturlig habitat for maurene, hvor barna i samspill med den voksne observerte maurene og maurtua. Barna la raskt merke til at de bærer jo mange tunge ting på ryggen sin – og utforsket raskt om de også kunne bære slik som en maur. De krabbet rundt omkring i skogen mens de bar ulike materialer som skulle være en del av deres maurtue.

I forbindelse med brannvernuka tok vi i bruk bilen vi hadde på avdelingen og lagde den om til en brannbil som kunne ta del i rolleleken på avdelingen. For oss er det viktig at barna er med på å sette preg på de ulike materialene vi tar med inn i rolleleken slik at de kan være med på å definere hva som hører til. Mange ganger kan vi voksne sitte på en fasit som ikke samsvarer med barnas egne oppfatninger, og dermed være med på å begrense rollelekens muligheter. I forkant av malingen spurte vi barna hvilke tanker de hadde om en brannbil, og hvilke farger vi burde male den i. Barna var enige om at brannbilen den var rød, så da var det bare å ta frem malingen og sette i gang! Vi har også tatt med ulike materialer slik som brannmannshjelm, slanger og annet for å gi barna muligheten til å leke seg gjennom brannvernuka med Bjørnis og en ekte brannbil på besøk som en avslutning på uken.

